

- Turistes anglesos llegeixen premsa sensacionalista a la platja de Sant Antoni. A Eivissa arriben cada any 800.000 anglesos.

Eivissa, víctima dels 'hooligans'

Els 'hooligans' anglesos han tornat a protagonitzar escàndols a Eivissa. El seu comportament ha fet dimitir el vice-cònsol britànic a les Pitiüses, que se'n va "avergonyit" dels seus compatriotes. A l'illa tothom es pregunta qui és el culpable d'aquesta situació.

En només un parell d'anys, dos vice-cònsols de Gran Bretanya a Eivissa han dimitit "avergonyits" per la conducta dels seus compatriotes que estiuegen a l'illa. El primer va ser Jeremy Batty, el març del 96, i ara ha estat el seu successor, Michael Birkett. Aquesta última dimissió ha revifat la polèmica pel comportament dels *hooli-*

gans, un tema que omple aquests dies importants espais de la televisió, la premsa i la ràdio britàniques, que han enviat nombrosos periodistes a l'illa.

Un diari britànic, *The Mail on Sunday*, recollia fa uns dies el motiu de la dimissió del vice-cònsol Michael Birkett. Ell era el responsable d'atendre els turistes anglesos que són detinguts per

organitzar baralles en el carrer o que acaben hospitalitzats pels accidents que pateixen per una excessiva ingestió d'alcohol. Continuament havia d'acompanyar compatriotes als jutjats per tràfic de drogues de síntesi, sobretot èxtasi, i no era infreqüent que hagués de gestionar el trasllat de cadàvers de joves turistes que moren en caure del balcó, xocar

amb la moto o ofegar-se en el port. "Els joves estan fora de control. Estic tan furiós pel lamentable comportament i el nom que la Gran Bretanya té a Europa que veig que és l'hora de marxar", declarava Birkett a l'esmentat dominical britànic.

Un fenomen de masses. Les reaccions a aquesta significativa dimissió han estat ràpides: el conseller insular de Turisme, Pere Palau, ha dit que "s'ha donat una excessiva importància a la dimissió d'un simple funcionari de l'ambaixada britànica a Eivissa" i considera que els *hooligans* són una minoria entre el turisme anglès. Pràcticament les mateixes paraules pronunciava la substituta de Birkett, Helen Watson, que ha manifestat: "Només l'1% dels turistes britànics causen problemes". Però aviat han sorgit veus que recorden que a Eivissa arriben cada any 800.000 anglesos; això fa que l'1% siguin 8.000 *hooligans*.

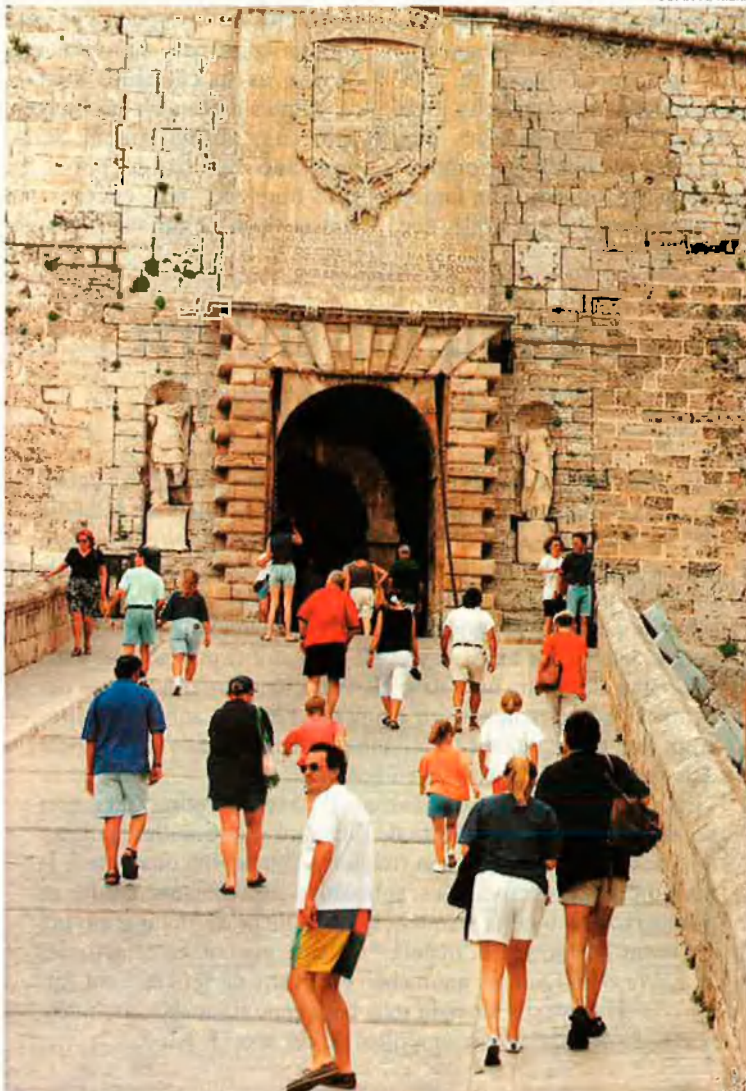
Però quina és la importància real d'aquest fenomen a les Pitiüses? Les autoritats illenques reiteren sistemàticament que és cert que hi ha alguns turistes incontrolats que causen problemes, però localitzen aquesta situació en un punt molt concret de l'illa, Sant Antoni, un poble de sis o set mil habitants que a l'estiu s'inunda amb uns 300.000 anglesos. Pràcticament tots ells són joves d'entre divuit i trenta anys, procedents de zones molt humils i fins i tot deprimides de la Gran Bretanya, que han arribat a l'illa amb ofertes que a vegades són de només 16.000 pessetes, inclòs el viatge i mitja pensió.

Realment, Sant Antoni és l'autèntic quarter general dels *hooligans*. De fet, és estrany observar-los en un altre lloc d'Eivissa que no sigui aquest nucli ple d'hotels i apartaments, màxim exponent del desenvolupament urbanístic dels anys 60 i 70.

Allà on hi ha més divergències és a l'hora d'assignar responsabilitats. De qui és la culpa que hi hagi tants anglesos completament borratxos i fora de control? Aquesta és la pregunta que més

JOAN A. RIERA

Dalt, un grup de joves britànics, i a sota, una imatge del centre històric de la ciutat d'Eivissa. A banda del poble de Sant Antoni, la resta de l'illa no ha de patir els *hooligans*.

MOISES COPA

JOAN COSTA

L'alcohol (a l'esquerra) és un component fonamental en les vacances dels joves turistes britànics. A la dreta, una terrassa de Sant Antoni de Portmany, on és molt habitual presenciar baralles multitudinàries.

sovint s'escolta. Les respostes varien entre els qui atribueixen la responsabilitat als polítics, els qui la donen als operadors turístics anglesos o bé als mateixos empresaris hotelers eivissencs.

Els operadors turístics (el més representatiu dels quals ha estat sempre el 18-30) són els que contracten els hotels per omplir-los d'aquests turistes. Són també els operadors turístics els que

després organitzen les diversions dels seus joves clients: inacabables recorreguts alcohòlics pels bars (els *pub-crawls*), excursions marítimes on la beguda i el sexe són els principals atractius, etc. Sovint, es fa culpables aquests majoristes de tots els problemes, però com afirma Antoni Serra, propietari d'un bar del poble, "si els hotelers no acceptassin aquest tipus de turisme i exigis-

sin més qualitat, tal volta això no passaria". Però un jardiner de Sant Antoni, que va deixar de ser cambrer "per dignitat", afirma rotund: "Els eivissencs tenen allò que mereixen, varen posar tant de ciment damunt l'illa que ara no saben com omplir-ho, Aquest és el motiu pel qual, segons aquest ex-cambrer, ara els hotelers han d'acceptar els clients que porten els operadors turístics, tant si són bons com si no.

Mentrestant, durant aquesta setmana han estat a Eivissa cadenes televisives britàniques com l'ITV i corresponsals de diaris sensacionalistes que continuaran oferint a la seua audiència la mateixa imatge d'Eivissa: alcohol, sexe i descontrol. Això, segons les autoritats illenques, alimenta l'etern cercle viciós. Aquesta publicitat és la que també atreu els *hooligans*, però és una imatge que, poc o molt, existeix i es basa en una realitat.

Els empresaris més crítics amb la situació turística actual tenen clar, però, que la raó fonamental és l'excés de places hoteleres i d'allotjament en general que s'ha creat a l'illa durant tants d'anys. Així ho afirma Marià Escandell, un veterà empleat d'hostaleria: "Abans podíem triar el tipus de turisme i posar uns preus cars, avui hi ha tanta competència dins la nostra pròpia illa que hem d'acceptar el que sigui".

Joan Lluís Ferrer

L'estiu, un infern a Sant Antoni

Els dos mesos centrals de la temporada turística, juliol i agost, són una important font d'ingressos per als hotelers de la badia de Sant Antoni de Portmany, paradís dels *hooligans*. Però aquest mateix període de temps és un autèntic maldecap per als residents permanents de la zona.

Periòdicament van sorgint moviments ciutadans de protesta, com el que fa dos anys va recollir dues mil firmes sota el lema "Turisme sí, xusma no". Ara, els veïns han tornat a unir-se per demanar a l'ajuntament (en mans del PP) que adopti mesures com, per exemple, més vigilància policíaca, més enllumenat dels carrers i més seguretat en general.

Els veïns diuen que estan cansats d'haver de retirar del carrer joves inconscients per efecte de l'alcohol. Les baralles multitudinàries entre *hooligans* són freqüents i és llavors quan creix la inseguretat col·lectiva. Les agressions als vianants també es produeixen amb certa freqüència i la policia afirma que no pot controlar-ho tot. De la mateixa manera, els cotxes estacionats en el West-End (com s'anomenen els quatre carrers de Sant Antoni on els anglesos tenen la seua base central) acaben amb desperfectes ocasionats per ampolles de cervesa. **J. Ll. F.**